

POSIEWAĆ (3) *vb impf*

o oraz e jasne.

praes 1 sg posiewam (2). ◇ 3 sg posiewa (1). ◇ [3 pl posiewają.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

Rzucac nasiona na glebę, siać; proeminare Mącz; obserere Calep; committere a. ingerere a. mandare semina, disserere, inserere, interserere, proserere, sementem facere, seminare, serere, spargere semen Cn (3) : Prosemino, Posiewam albo záfiewam. Mącz 381c; Calep 716b; [Posiewam/ Consero. Volck Sss3].

Przen (1) :

posiewać co [= podłoże] czym (1): ále kędy może burząc á miefzáiąc fwiáthem tym/ dla możności á zwirzchności fwoich/ poliewa gi dziwnym kąkołem niespráwiedliwóści á wćífkow iego/ ták iż ono niewinne nafienie/ wielki wćífk á wielkie zátłumienie ćirpi *RejPos* 54v.

[posiewać co między co: Skąd iest iáwno/ że ći są sładzy nieprzyiaćielá Bozego/ ktorzy then kákol pośiewáią między pńzenicę. PiotrGonPonurz K3v.]

Formacje współrdzenne cf SIAĆ.

Cf POSIEWAN

MP